

LO TEATRO CATALÀ

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
Carrer Diputació
125.-2.º-3.ª

PERIÓDICH SETMANAL
INDEPENDENT,
DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS
Destinat principalment á fomentar lo progrés é intereses del Teatro de Catalunya

ANUNCIS
Y RECLAMS
Á PREUS BARATOS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. 1'00 pesseta trimestre.
Fora. . . . 1'50 » »
Artistes estrangers, 25 pessetas l' any

ULTRAMAR

Semestre. 7 pessetas
Un any. . 12 » »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

Avís d' Administració

Supliquem als senyors subscriptors de fora y als corresponsals que 's trobin en descubert, que no tardin á enviar lo que deuen, remetentho en sellos de correu.

Desitjosos de que **Lo Teatro Català** siga dels primers periódichs que fassin revista de la producció Hydro-Mel del jove poeta Sr. Soler de las Casas, y creyent que á nostres lectors agradarà semblant propòsit, publiquem avuy lo número corresponent al dia d'ahir.

Novas cartas d' adhesió

Creyem oportú publicar avuy las següents d'entre de las moltas que tenim rebudas:

«Sr. Director de LO TEATRO CATALÀ.

Molt Sr. meu: Atentament he llegit la campanya que ha emprés ara últimament LO TEATRO CATALÀ á favor d'una Federació del Jovent Catalanista; inútil es encari la importancia d'aquesta idea, y més quant vosté ho hafet en sos articles. Lo que trobo, que ha descuidat indicar las ventatjas qu' aixó portaria á la causa catalana. Jo n'hi veig moltissimas y 'm quedo encara curt, puig la práctica diariament 'ns anirà demostrant los actes en que pot pèndrer part, las manifestacions que pot fer y las forsas de que pot disposar lo Jovent de Catalunya associat.

Amich de portar á la práctica, desseguida ideas tan esperansadoras com la citada, jo tinc l'honor de presentar á la aprobació dels lectors de LO TEATRO CATALÀ lo projecte que he format perquè prompte la Federació del Jovent Català siga un feteliment se conta ja ab lo periódich que vosté dirigeix, pera donar publicitat y ésser al menos, ara per ara, l'ànima d'eixa organisació.

LO TEATRO CATALÀ excita á tots los seus lectors y á tot lo jovent català, á adherirse á la idea y á enviar per escrit la adhesió ab lo nom y domicili á eixa Redacció, que setmanalment publicarà noms dels adherits. Quant 'se conta ab un número considerable d'aqueixos, s'agrupan per poblacions; en cada població,

á un día dat, 's reuneixen los adherits y numenan un Consell, encarregat de la organisació y propaganda local. Cada Consell local, nomena un delegat pera 'l Consell provincial que pot residir en las quatre capitals de provincias catalanas; cada Consell Provincial, nomena també dos delegats pera 'l Consell Central executiu ab residència á Barcelona. Aquest Consell Central, compost dels vuyt delegats provincials y de un president que pot nombrarse per acumulació, té d'ésser l'encarregat de portar á bon port y á cap la Federació del Jovent de Catalunya.

Gran es la tasca; no patita part d'ella corresponderá á la Redacció de LO TEATRO CATALÀ y á son director; mes al proposar aquest senzillissim projecte de organisació, ja he calculat que á vostés ni 'ls farà por la feyna ni s'espantarán devant dels obstacles, sempre que 's tracti del bé de la pátria.

Espavilarse sols toca; treurés de sobre aquesta criminal apatia, y ab l'entusiasme al rostre y l'amor de pátria al cór, respóndrer tots á la crida y aliarse plens de fé, pera constituhir eixa Federació del Jovent de Catalunya, que pot donar molt que fer y molt que parlar y, lo que interessa més, pot donar una empena formidable en favor de la emancipació de la nostra terra.

Avant donchs... ¡Visca Catalunya lliure!

JORDI SANGERMÁN Y OLZINELLA.

Reus 17 de Febrero de 1892

«Al amic y compen

M. Riusec

BARCELONA

Volgut amic: Encá que tu tal volta ya no te recordes de mi; de este que am tu feu l'aprenentatge de la vida en les aules; encá que tu tal volta no chusgarás benevolament el que yo prenga part en exos asuntos catalanistes, tinc un gran plaer en escriuret pea felicitarte á tu y á la Redacció del LO TEATRO CATALÀ per la magnífica idea de «La Federació de la Joventud catalanista»

Assi, desgraciadament, no 's fà res en eixa materia; tenim «Lo Rat Penat»; pero, no obstant, el rechiolisme pacix mort y conforta l'ànima vóre l'entusiasme am que vosaltres treballéu pea 'l renaixement de Cataluña. ¡Si así 's fés igual!

Los propagaors d' exis dotrines en Valencia; el docte D. Teodor Llorente y el inspirat Constanti Llobart 'ls fundaors del Rat-Penat, sont ya vells per desgracia. Dos dosenes d' «Aymadors de les glories patries», fan rolo al voltant de la nostra Señora, mes la joventud, fuig de les salvaors dotrines rechinallistes, atret per les politiques madrilenes (alias *farses*) ó per les dotrines socialistes y anarquiques.

Cataluña ha anat sempre davant de nosaltres y en esta ocasió, confie que si la Joventud Catalana forma eixa federació que desitjeu, no tardaréu á ser imitats per la Joventud valenciana.

Jermanes Cataluña y Valencia en historia, llengua y costums, jermanes han de ser també quant sone l' hore de la sena llibertat.

Animeuvos, pués, contant am que en lo dia no farà falta al costat vostre l' achude dels jermanes de Valencia.

VICENT MAGRANER

Dia 18 Febrer 1892. »

Del cor

Si es cert que las il-lusions son fullas caygudas del arbre del cor, porteu un cove pera recullir las nostras.

No 'ns ne rigueu.

Temps há que 'ns passejem per lo jardí de nostra joventut trepitjant fullas secas, movent un soroll estrany que 'ns esgarrija.

Vivim en eterna tardor.

Nos créyam que ya no quedaba ni una fulla del arbre, y, per desgracia, sentim encara que lo vent gelat d' un esperansa llunyana fá mourer una fulla, qui sab si la única que queda.

¡Ay de vosaltres quant també caygui!

No 'us restará altre remey que arrancar l' arbre de soca y arrel, lo que vol dir que 'us pot cortar la vida.

No 'ns ne rigueu.

Altres arbre com lo nostre, per lo ufanos, no hi era en lo passeig de la vida: son espés brancam cubert en excés de verdosas fullas que arriuaban á tapar lo mateix sol de la realitat, prestaba bona ombra á nostre esprit jolui, arraserat al peu de la soca y á sopluig de totas las pedregadas de desengany que 'ns amenasaban.

Tanta era la sava que donaba vida á nostre arbre, que sa corpulencia observia tota nostra reflexio, y 'l pés de las brancas feya tocar las ramas á terra.

Nosaltres 'ns hi repenjabam, y dessóta la formidable copa del arbre de nostre cor esqueixabam, inexperts, brancas enteras y las llensabam, folls, al riu d' anhels y vicis, regositjantnos que la corrent se las endugués de dret al mar immens de nostras desventuras.

¡Infelissos! ¡Poch prevéyam que la mateixa ufana seria la mort del arbre! ¡Poch atinabam en que las brancas llensadas al riu eran trossos de nostra ditxa perduda.

L' arbre regat ab aygua del mateix riu de nostres desitjos y aspiracions, s' aná assecant: l' aygua vá corromprers: d' una á una an 'ban desprenentse las fullas alfombrant lo passeig: ja per terra las fullas, lo vent de la enveja feya voltarlas, arremolinantse y ballant entorn nostre la sardana, com si 's gaudissen irónicament de nostra pérdua.

Ben creguts, repetim, que ja no quedaba ni una fulla en l' arbre, la experiencia 'ns dona á entendre

avuy qu' encara no ha quedat nostre cor desfullat del tot.

Quant caigui aquesta darrera fulla; quant no 'ns quedi en l' agonía de nostra joventut mal aprofitada y ben perduda, no més que la soca corcada; quant nostre pobre cor resti sol y vern en l' abandonat jardí de las il-lusions..., reséu un *Pare-nostre* per la nostre ánima.

No 'ns ne rigueu

J. BARBANY.

LO PONT

¡Ay! que 'n sabriam de cosas si parlés tot lo del món!

N' hi ha un gran pont prop de la vila.
¡Válgam Déu, que 's conta d' ell!
Diu que quant fá una nit fosca
se veuhen, com foch-follets,
vagarhi brinixas y espectres
qu' esgarrihan al que 'ls veu,
Encarbo que 'l pont no parla:
Si parlés..... ¡Mare de Déu!

—¡Qu' has trigát, hermosa meva!
—Trigá 'l meu marit m' ha fet.
—(¡Casada!)
—¿Fa molt qu' esperas?
—M' ha entretingut ma muller
—(¡Casat!) ¡Oh, Verge María!
—(No es pas ella)
—(No es pas éll)
—¿Quí son? Treyense l' embós
—¿Quí son? Arrenquense 'l vel.
—(¿Qu' es lo que veig? ¡Lo meu pare!)
—¡Ma filla! ¿que és lo que veig?

Encarbo que 'l pont no parla:
Si parlés..... ¡Mare de Déu!
Pot ser cada espectre fóra
un' honra que per 'lli 's pert.

FELIP DE SALETA.

(Del 'Llibre del cort'; inédit.)

ESTRENOS CATALANS

Romea.—*Hydro-mel*, tragedia de D. ERNEST SOLER DE LAS CASAS.

Apesar del poch espay que 'ns queda disponible y del poch temps que tenim, pera parlar del estreno de la obra mes amunt citada, sintetisarem nostras impresions diheent que *Hydro-mel* es una tragedia de bon argument y millor desarrollo y que en ella no mes trovém una mica convencional lo desenllás. Lo forma es pulida, verdaderamen poética; hi ha trossos inspirats, com la velació de *Assirtes* en lo primer acte y altrás varias que valgueren aplausos al autor é intérprets.

Los finals dels actes 1.er y 2.^{on} son de bon efecte; sobretot lo del primer que es molt natural, adequat á la situació y de molta novetat. En lo segón acte, 'y prepará lo final ab una mica massa d'artifici.

La obra en general va agradar al públich, no arribant á entusiasmarlo per las causas ja ditas.

Lo Sr. Soler de las Casas fon eridat á la escena merescudament, y per ser aquesta la seva primera obra de verdadera importancia, pot estar satisfet del éxit, aixis com també del desempenyo que li donaren los actors, especialment lo Sr. Riutort qui en pochs ensajos va portarse com ell sab ferho. Van ajudar bé al conjunt las Sras. Clemente (P) y Munner y 'ls senyors Santolaria, Martí, Bals, Fages, Fernandes y Valls.

La decoració es nova y ben entesa, si bé la lluna del final espatlla un efecte que podria ser molt bonich.

D'aquesta obra pensen ferne un judici de mes importancia en lo próxim número.

R.

Novetats.—*Lo dia del Judici*, pessa catalana en vers, del senyor ROVIRA y SERRA.

Segons veus, l'autor d'aquesta obra no es nou en lo teatro (á pesar de que no recordém 'l seu nom) y ha escrit altrás produccions. Si es aixís, l'aprenentatge que deuria haver fet en altrás obras li ha servit de poch. *Lo dia del Judici* té un argument insignificant; los caràcters son poch sostinguts y las situacions son falsas. Es una obra en la que casi bé no hi passa rés.

No més 'sent l'autor novell trobaríam disculpa á eixos defectes. Més per un autor que ja ha tingut temps pera convèncer's si servéix ó no pera 'l teatro, no tenen disculpa possible. La forma de *Lo dia del Judici* pateix del mateix mal que l'argument: es fluixa y repelosa; té alguns consonants forsats.

La interpretació fou bastant insegura, á causa sens dubte de falta d'ensaigs, ajudat també per lo poch relleu dels respectius papers.—R.

Eldorado.—*L'home de la dida*, monólech en vers, del senyor ESCALER.

Es una obreta lleugera, qual mérit principal consisteix en fer passar agradablement la estona.

No es producció de gran mérit intrínsec; se reduheix á la relació que fa un didot de montanya, de las estranyesas que nota á ciutat. Té alguns xistes salabrosos y la forma es un poch deficient, sense que per xó mitjaneji. La interpretació del senyor Capdevila, va ferla aplaudir, essent cridat l'autor al palco escénich.

BELLAS ARTS

Novetats.—*Decorat de La Sirena*.—Lo drama de D. Joseph Pin y Soler ha donat ocasió a que 'l reputat degá del art escenogràfic barceloní senyor Soler y Rovirosa dongués una plena mostra de son indiscutible saber en art tan difícil com ho es la escenografia quant aquesta se fá á conciencia.

Lo reputat artista, segons los cartells ha creat cinch novas decoracions, las que nosaltres anem ara á descriure y analizar. La primera es la platja de un poble de la costa de Llevant. La decoració en total produheix efecte y 'n faria més encara sense aquella torre que no hi serveix mes que d'estorb. Tant la part dreta com la esquerra resultan bendisposadas. La torre no té relleu, resultant plana y 'ls últims termes de las montanyas del teló son falsas. Lo color es simpátich per mes que 's resseni de no ésser pres

del natural, molt particularment los arbres que d'aquella tonalitat no 'n coneixem á la vora del mar.

La del acte según té sabor d'època y está bé, menos aqu' ll forillo que sembla fet de un principiant. ¡Quins sachs y quinas caixas!

—L'acte tercer es la cuberta d'un barco mercant, que lo mateix pot ésser un bergantí que una fragata: L'hora, al apuntar lo dia. Si bé produheix efecte, no 'ns acaba de satisfer y esperábam alguna cosa mes real tractantse del Sr. Soler y Rovirosa. Aixó com á disposició general, perque en detall no trobem bé 'l cordatge de la part esquerra, ni 'ns espliquem com está 'l velamen. Lo vapor passant per l'honzó es apenas visible y quant surt en la quarta caixa no fá l'efecte que deuria y podria. ¿Perqué en aquesta ocasió no surt lo barco mes ó menos corpóreo y ab moviment? No será per altra causa que per no haver-hi atinat, ja que tractanse d'un barco de dos ó tres metros ni implicaba cost, ni dificultats; en camhi, hauria produhit un gran efecte véurel maniobrar, oscilant moventse las rodas, disparar per la banda de bar, virar y disparar novament per la de estribur. Aixó hauria sigut un realisme artístich que daba lloch á completarse ab un brillant efecte de surtida del sol.

L'acte quart passa en un cubert de la isla de Cuba. La decoració es acertada de composició y bonica de líneas: fa efecte. Nosaltres no recordém haver vist may en aquell país montayetas com las pintadas en aquesta decoració. Segons nostre recort, la terra no t'éaquella entonació, ni las palmeras aquella raquides, ni l'aspecte es herm sino, molt al contrari, frondós y exuberant de vegetació.

En l'acte quint se presenta una, decoració en la que hi havem vist un pintor de mérit sobressalient. Reuneix totas las condicions que poden exigirse en una obra d'aquest gènere y 'ns ha fet recordar la fama justament alcansada per lo senyor Soler y Rovirosa á qui felicitem coràlment.

Acabem aquesta ja llarga ressenya fent constar que la empresa es digna de tota alabansa, puig ha probat repetidas vegadas avans d'ara y ara també, ésser empresa intel·ligent y que sab fer las obras sense la més petita mesquinesa ni tacanyaria y menos posar trabas als artistas encarregats de realitzarlas: pero permítns que l'hi aconsellem de pas, en benefici de sos interessos y també del millar resultat de las obras, que aquesta sigan sempre fetas per mes d'un artista. Així 's logrará la emulació entre ells podrà presentar los espectacles ab més rapidés.

U, D. O.

APLAUSOS

Hem tingut ocasió de llegir aquestos días varios periódichs de Caracas en los quals veyem unánimament confirmat l'immens triomf qu'han obtingut dos artistas catalans, la Srta. Huguet y, tenor Sr. Bertran que torman part de la companyia d'opera qu'ab creixent éxit funciona fa temps en lo teatro de la nomorada ciutat. Los elogis que la premsa en general dedica á la tiple Srta. Huguet, demostran lo verda-der fanatisme qu'ha despertat en aquell públich la jove y simpática artista qu'ha sapigut conquistar en cada una de las obras qu'ha cantat, un éxit ruidós per la manera acabada y magistrat, com ha despenyat los papers que li estaban encomenats. Vol- dria poguer copiar una tan sols de las extensas

revistas que publican los periódichs pera que nostres lectors se convensessin de que no 's tracta d'aquestas ovassions compradas á pes d'or y á tant ratlla com nos tenen acostumats la majoria de *psudorevistas* italianas, sino de un éxit llegitim y merescut, tal com feyan esperar las dots qu, avaloran á tan distinguida artista. Entre las óperas que vá cantar ja van portar de *Rigoletto* en que fent lo paper de *Gilda* va lanatisar al públich per la delicadesa ab que va desempenyarlo fentse aplaudir en quantas pessas va pèndrer part sobre tot despres de la romansa del 2.º acte *Caro nome qu' al mio cor*. Pero allá ahont va fer desbordar l'entusiasme d'aquell públich fòu en *Lucia di Lamermoor*. Lo difícil *rondó* del tercer acte, va cantarlo la Huguet d'una manera magistral y la premsa de Caracas, al tractar d'aquesta pessa difícilísima, compara á la Srta. Huguet ab las mes encumbradas *divas* del art lirich. Al *bisar* aquesta pessa, á repetidas instancias del públich vá cantar las *variacions de Proc*, un dels fragments mes difícils que 's coneixen y en lo qual moltes *estrellas* s'han *estrellat*. La Srta. Huguet va ferse aplaudir de nou ab frenètic entusiasme, per la llimpiesa, bon gust y maestría ab que va interpretar-la.

Lo Sr. Bertran ha sigut també molt ben rebut del públich en cuantas obras ha pres part, al igual que lo barítono Sr. Aragó, qual mérit reconeixen unànimement los diaris d'aquella ciutat. Nostra enhorabona á tots.

Una qüestió concreta

A conseqüència d'un sueltó insertat la passada setmana en la «Secció del Pirotécnic» hem rebut un comunicat suscrit pe 'l senyor Ayné y Rabell, que no publiquem avuy y que á pesar d'invocar son autor la ley de imprenta, tampoch publicarem demá, per las rahons següents:

1.ª Perque la forma del comunicat, no 'ns sembla prou correcta, ó lo que es lo mateix, perque son autor al pèrdre 'ls estreps, s'ha olvidat d'algo fundamental en las lleys de bona educació, lo qual, francament, no fa poeta.

2.ª Perque en rés, absolutament en rés, rectifica 'l sueltó de referencia y no desmenteix fondadament lo que en aquell se deya.

Y 3.ª Perque en lo comunicat, lo firmant nos esplica cosas, que ni á nosaltres, ni als nostres lectors interessan y que no tenen rés que véurer ab la qüestió.

Aquesta Direcció, amiga de garantir los drets de tothom, se veu en lo cas de manifestar al senyor Ayné y Rabell qu' está á punt de fer insertar tots los comunicats qu' envihi, sempre qu' esigan redactats en bonas formas y se circunscriguin á rectificar algun dels punts següents.

1.ª Existencia anterior d'altre monólech que coincideixi ab *La pega d'en Llatser* en xistes, descripcions, y fins versos sancers.

2.ª Posessió á títol de depósit, del monólech esmentat, per lo malaguanyat escriptor Sr. Coll y Gasull.

Y 3.ª Amistat franca y corrent entre l'autor del primitiu monólech y 'l senyor Ayné Rabell en la fetxa del sueltó de referencia.

Aquestas son las tres afirmacions que 's feyan en lo tantas voltas citat sueltó, y rectificarem de bon grat tot lo d'ellas que 'l senyor Ayné 'ns probi que

es fals... En altre cas no ho rectificarem; ans al contrari, 'ns creyém en lo dret de negar á dit senyor; lo cumpliment de sa inoportuna exigencia.

LA DIRECCIÓ.

Secció del Gracios

LO POETA

Escriu odas é idilis á grapats; madrigals, amorosas y quadrets; la romansos estranys y mol distrets en mil metros distints versificats.

De la pátria mil fets ne té cantats en poemas, llegendas y sonets, armoniosos sos versos y ben fets que de imatjes ne son filigranats.

Ab sa lira ha cantat á hermosas nits; y á las ninas també ab molt bons mots, y per mes que sos cants sigan bons tots, no han tingut ocasió may los seus dits de tocar quatre rals per... ¡fora ambuts! per menjá una dotzena de *tossuts*. (1)

D. BARTRINA.

(1) Llonguets.

EPIGRAMA

La noya gran de ca'n Faig
no vol en Cos per espós,
perque, casantshi, 's diria
Dorotea Faig de Cos.

AMADEO.

¿VOLS?

Escolta, hermosa Carmeta,
la dels ulls de color blau,
la de róssa cabellera
y de llavis sonrosats:
¿perquè ab mi 't mostras esquiva?
¿perquè no 'm vols estimar?
¿No ho veus que per tú yo 'm moro?
¿no ho veus que m' estás matant?
Dónam sols una esperansa
¡dónala per caritat!
No vulgas matí la pena
à quí vol ser ton esclau.
En tu penso nit y dia,
sempre tinch al meu devant
la teva imatge preciosa
y 'l recort de ton esgüart.
Estíman, donchs, Csrme hermosa,
estimam, y ten será
lo cor que foll t' idolatra.....
d' un poeta seuse rals.

JAPET DEL ORGA.

SECCIÓ DEL PIROTÉCNICH

Lo Sr. Ferrer y Codina ha privat á la Empresa de Novetats la representació de totas las sevas obras, fent pública aquesta determinació per medi de la premsa. Respectém las decisions de tothom; pero en lo cas present, per lo que 's refereix al drama *May*.

dulena creyem que 'l senyor Ferrer ha obrat de lleuger, perquè l' obra no es escltívament seva, sino que hi ha tres coactors, quals interessos perjudica ab sa impremeditada resolució, que farà qu' aquets paguin los plats romputs ab las desavinensas entre 'l senyor Ferrer y la Empresa.

¿Y si 'ls coactors portessin la qüestió als tribunals?

La Junta del Liceo torna á anunciar la concessió de la empresa de funcions.

Com cada vegada, 's parla de grans projectes, y d' artistes inteligents, y de respectables capitalistes que 's volen posar al frente etc., etc.

Ya veurán com surtirà allí un home de palla.

¿Y com nó, si anuncian lo concurs en temps de Carnestoltes?

¿No ha llejit la Junta 'ls articles que varen publicar l' any passat?

Allí está 'l remey pera realisar lo Liceo, tot lo demes es passar temps... y no tenir may nespras maduras.

Ab gran plaher hem llegit molts diaris que parlan del jove tenor Sr. Vilalta resident ara en l' altra part del món, en Australia.

Lo estudiós artista, que ja en Italia no tenia punt de repós, puig may li mancaba escritura, está contractat en la companyia Simonsen, empresa que acostuma fer giros de dos y tres anys. L' actual fa ja mes d' un que dura y en aquet trascur de temps han visitat la capital de la India Inglesa. Melbourne, en qual teatro Alexandre ha cantat nostre paysá ab grandió exit las óperas *Trovatore*, *Ballo in maschera*, *Gli Ugonotti*, *Norma*, *Lucrezia Borgia*, *Ernani* y *Faust*. Ab aquesta última tingué lloch son benefici, acontexement artístich en lo que rebé una ovació entusiasta y molts y valiosos regalos.

Despres la companyia ha passat á Adelaide, y surtin d' allí; á Brisbane: en aquestas dugas grans y magníficas ciutats hi ha treballat sis mesos, trasladantse després á la segona ciutat del imperi, Sydney, ahont pararán altres sis mesos.

Los triunfos del Sr. Vilalta son certs y positius: Quan trenta set diaris importants parlan ab lo calor dels que tenim sobre la taula, pot ben assegurar-se que l' artista per sa beu y talent ha sapigut impresionar al auditori.

Memorias d' un comediant

CAPITUL I

Lo Cafè de las Delicias (á) Safreig.

Una dotzena d' anys enrera, en lo mateix lloch que ocupa avuy *Al Lion d' or*, elegant y rich calé-restaurant lo mes capritxós de tot Barcelona, hi existia també un calé titolat de *Las Delicias*, no porque tingúes res de deliciós, no; seguramen per un contrasentid de las cosas del món. Baix de sostre, estret, mal disposat, revellit y cobertas las parets de miralls, era l' atavament de tot aquell que hi entraba sens conèixer be las trasqueras.

L' concurrencia, ab tot, no hi mancaba, degut segurament á ésser aquella columna punt de reunió dels artistes dramátichs y de sarsuela; de *vers* y *ca-*

navis, com ells mateixos s' anomenaban. Allí anaban las empresas de fora que volian formar companyia; allí s' tractaban *mano á mano* tots los ajustos; allí firmaban las contractas, y finalment, allí s' garbellaba tot lo concernent al teatro, desde l' aplauso á la *bufa* dels *morenos*; tot hi tenia cabuda.

Entrar en *Las Delicias* una sola vegada, y no conèixer al vell Omera, era punt poch menos qu' impossible, puig aquet senyor, actor mitj retirat, era 'l crítich sempitern d' tot alló que podia dirsen comedias y comediantes. Tot ho sabia, tot ho comentaba y á tot hi posaba remey.

«Safreig» per mal nom, s' intitulaba lo calé de las Delicias, sens dupte porque allí s' hi passaba bujada á tota la *roba* artística. ¡Quin modo d' *ensabonar*... al present! ¡Y quin modo de manejar lo picador per l' ausent! Desgraciada de la *pessa* de *roba* que queya en mans de aquelles *bugaderas*!... Prou la deixaban com nova: aixó, sense contar que may faltaba un bromista, que, d' un sol cop de *picador* l' enfonsaba en lo llot del safreig, que allavors si que qui volgués salvar la *prenda* prou tenia de valerse dels *ganxos*.

La frase rudimentaria en tota discussió era aquella de *Un Drama nuevo*. «Entren todos y salga el que pueda;» mes creguin que pochs eran los que 'n surtian.

Anem al cas.

En lo moment en qu' entrem en lo *safreig*, lo vell Omera, com sempre, la paraula. Escoltemlo, donchs, que val la pena.

Ab su peculiar llenguatje mitj valenciá, deya:

—Endemés, caballers, ahi váreig anar á Nove-dats, (1) á vore lo debut del noy Carvo.

—¡Ah sí! ¿Y qué tal?—preguntan varias veus á la vegada.

—Feren *La Vida es sueño*.

—¿Bé, y qué?

¡Calma ja hi arribarem! Donchs, sí.—Ytras de pendre una glopada de calé y de demanar un cigarrillo al vehi de mes aprop, continúa:—lo Calvo, ya sabem qu' es un xich que ho fa bastant arregladet, sobretot en eixas obras de *tiradas* llargas. ¡Pero, caballers! ix allí un *Clarín*... (2) un *Clarín* que encare que *toque* deu horas seguidas, no *reunix* cap *trompeter*.

Una rialla general acull lo xiste del vell Omera, que, satisfet de si mateix llensa forta bocada del fum del seu cigarro cap á la porta d' entrada, en lo precis moment en que en ella apareixen un aplaudit actor fent braset ab sa esposa, també actriu.

—Aquí tenim á *Felipe el Hermoso* y á *Juana la Loca*—diu produhint nova y mes nutrida rialla en celebració de la gracia y acert del vell Omera en batejar á la gent de teatro.

Tots fan memoria dels noms posats á cent altres actors y actrius, artistes, que, com se suposa, no s' trohan en aquell moment en lo calé ó quant menos restan lluny del grupo que 'ns ocupa, porque, aixó sí, ells tots son bons, tots son honrats y tots incapassos d' dir mal dels... presents.

La entrada en lo local d' un jovenet de bonas maneres, rostre expressiu y front despejat, jove que ab certa modestia després de saludar á un dels de la colla pren assiento devant d' una taula algo apartada, dona nova materia á la reunió pera preguntar un á l' altre á mitja veu:—¿Qui es aquell?

(1) Nove-dats existia en lo xanfla del Passeig de Gracia y Ronda de Sant Pere.

(2) Personatge del drama en qüestió.

—¡No 'l coneix! fa poch que 'l veig venir aquí.
¿Que 'l coneixeu Omera?

—Crech qu' es un actor de la nova *fornada*.

—Sí; exclama un galan jove xato: es un d' la me-
va *corda* que vol llessarse al teatro.

—¿Y qué tal ho fa?

—¡Ca! l' altra setmana vam anar á fer un *bolo* junts
al Principal de Sant Andreu, y vaig ficarmel á la *but-
xaca* (1). Figurens; féyam *L' Hereu*, y ab lo meu *Jai-
me* no 's va véurer cap *Pedro* en tota l' obra.

—¿Cóm se diu?

—Martí Ridaura.

—¡Ridaura! Donchs, mira; aquet es lo galán jove
que va á Vilanova, diu un *barba* ab veu d' flauta cons-
tipada.

—¡Qui! ¿aquet va á Vilanova? ¡Pobret! Prou lo
rebenarán. ¿Ab quin' obra s' estrenan?

—Ab *Bienaventurados los que lloran*.

—Ja tan be: me sembla que prou plararán.

—Ja ho sentireu á dir.

—¿Y qui son aquets de Vilanova?

—¡Ca! es una companyia molt *fluixa*.

—¿Qui forma?

—Lo galán Prieto.

—¿Qui? ¿En...?

—*Sin embargo*, anyadeix l' Omera. L' empresa pa-
ga bé.

—Sí; pero 'ls artistas cobran ab *xufas*. Jo no he
volgut anarhi, perque, la vritat, no m donaban lo
que guanyo. ¡Ves! set pessetas!

—Jo, que á l' Ataneo d' Tarragona he *tallat sempre*
l' bacallà, aniré ab aquet son á Vilanova? Si volen ga-
lans joves d' aquet preu, que 'ls busquin de cartró.

—¡Ben dit! Galtés, ben dit, diu ab forts ademans
un segon galán d' ulls vius y boca torta.

—Per ajustarme á aquet preu.—replica 'l primer
—més m' estimo surtir á *partit* ab en Riudret.
Quant menos es una eminencia.

—Sí, pró 's posa deu duros de *sou* y á tu quaranta
rals,— diu l' actore ómich Chotis que sempre està á
la que salta y parla ab tó semi-serio.

—Quaranta rals, sí: mes ab lo seu nom solsament
ja fem *lleno*, y sou per sou, ab ell me surt més á
compte.

—Be, tu ets dels que trobas dos iverns en un
any.

—Si senyor, dos: jo y tothom los hi trobará.

—No 'ls hi sé véurer. Explicat.

—Ben aviat está entés. En l' espay d' un any pa-
teixas dos frets, y una sola vegada calor: proba que
hi ha dos iverns.

—¿Sí? y l' any que segueix ¡pobret! se queda sen-
se cap ivern.

—No m' entens. Mes clá, en ab cinch anys nos tro-
barém ab sis contractas d' ivern.

—Ja ho dius, tu: potser si esperas la vénia de 'n
Riudret, no te 'n trobarás cap.

—¡Bravo, Chotis, bravo!—exclaman varias veus á
la vegada. Lo galán jove Galtés, veyent que ningú 'l
defensa s' aixeca de la taula, diu al mosso que 'l café
ja 'l pagarà demá, y se 'n va tot febrós á donar uns
quants vols per la Rambla per ferse passar l' enra-
biada.

La discussió, ab tot, continúa ab forsa, versant so-
bre la desproporció dels *sous*, que, surtint en empre-
sa artística, se posan molts galans sobre 'ls demés d'
la companyia.

(1) Aquesta paraula y moltas altrás que subrrallo forman
part del *caló* del teatro.

Qui més se distingeix en la polémica es l'actor Pi-
grós: las rahons en que s' apoya son de forsa.

—¿Perqué—diu aquesta diversitat de sous? ¿No
menja igual lo galán que 'l partiquin?

Comforme que las primeras figuras, ja per 'lo tre-
ball de direcció, ja per lo gasto de roba, tingan un
degut augment en lo guany; pero may la diferencia d'
vuyt ó deu duros diaris per mes eminencia que 's
pensen ser; Aixó surtint á *partit*, ara *ajustat*, si bé l'
assumpto es totalment distint, no deixa de ser molt
discutible; pues la pretensió d' nn actor, malmet en
gran part. lo restant del cuadro ressentinse tant las
empresas com lo públich *pagano* que no logra may
véurer una companyia bona en totalitat tot per culpa
de lo molt que importa un sol *sou* de la companyia, lo
del primer actor.

Ab més ó ab menos franquesa, tots los de la taula
convenen en lo dit; mes de un en un tots surten del
café per anar á donar vols per la Rambla ab tota
tranquil·litat.

Com los cómichs sempre que discuteixen ho fan en
alta veu y ab abundó de mímica, lo jove Martí Ri-
daura, sentat algo lluny del grupo dels comedians,
no havia perdut una sola paraula del cas. Esprit ob-
servador y ansiós d' instruirse en tot, respectaba als
actors fins á l' admiració, y estranyá molt que 's res-
pectessin tan poch ells ab ells.

—La discussió qu' han tingut,—se deya á si ma-
teixes mes propia de un cassino artístich que d' un ca-
fé ahont sempre hi ha orellas profanas qu' escoltan
y que al final cada hu s' ho pren de la manera que
vol.

¿Perqué'ls comedians no tenim un cassino, un cen-
tro d' unió?

Tal digné y surtí de *Las Delicias* convenint que
aquell local res tenia dedelicias mirat pe 'l cantó que
's volgués mirar.

ANTON MOSTASSA

REPERTORI DE FORA

Reus 25 de Febrer

Sr DIRECTOR:

Diumenge passat la notable companyia dirigida per
lo consumat actor Sr. Mata 's va despedir del pú-
blich, posant en escena la comedia *Demi-monde*, qual
funció no va deixar res que desitjar per part de cap
dels artistes.

Durant los dos primers actes, lo públich qu' om-
plenaba de gom á gom la sala d' espectacles, va
escassejar un poch los aplausos, degut tal volta á
que en lo mateix colisseo l' havia vista representada
per los millors artistes de Espanya, com son los senyors
Catalina y Mario y la Sra. Tubau; pero no va ésser
aixis als tres últims, puig tan lo notable actor Sr. Mata
con la bella y simpática actriu Srta. Martínez, varen
omplenar per complert los buits que l' espectador hi
notaba; pero de tal manera, que al finalisar cada
acte varen tindrer que aixecar una ó dos vegadas lo
teló y principalment al últim que tingueren que al-
sarlo vuit vegadas, á fi d' acallar los entusiastas
aplausos.

Molt complascuda pot quedar la companyia del
Sr. Mata, per la carinyosa despedida que 'l públich
li fau.—J. G. P.

Vilanova y Geltrú 29 de Fabrer

SR. DIRECTOR:

Molt senyor meu; Serviexis anunciar per medi de les columnes de LO TEATRO CATALA la noticia de que, la companyia Valldeperas arreglada per un altre género, en la que hi figurarán artistas de renombrat mérit, com son lo tenor senyor Garcin, la tiple senyora Sendra, y lo baix senyor Roca; está escripturada per la empresa del teatro *La Primavera* pera posar en escena en la present temporada de Quaresma las més renombradas y aplaudidas obras del repertori lirich-dramátich espanyol.

Vistos los bons resultats; y grats recors que varen deixar la majoria dels actors y actrius que la componian ja en la temporada passada y qu' ara també hi serán, no dupto que será rebuda ab aplauso de dita societat en particular, y del públich en general.

També m' consta, y ho se de bona tinta, que la empresa del Teatro del Tivoli Vilanovés ja té contractada pera 'l próxim istiu, una companyia de vers del teatro Rómica de Barcelona, baix la direcció dels intel·ligents y reputats actors senyor Borràs y Valero.

No dupto tampoch que será ben rebuda, desitjant-los una bona y llarga temporada.

R. N.

REUNIONS PARTICULARS

CENTRO DE MANYANS MECÁNICHES.—En la funció de reglament que tingué lloch lo dissapte passat, se posaren en escena *La capilla de Lanuza*, *Lo testament del oncle* y *Las tres alegrias*, distingintse en son desempenyo la senyoreta Virgili y 'ls senyors Virgili, Calls, Ferrer y altres. Al final y per deferencia á la Societat, lo conegut actor senyor Oliva representá perfectament lo bonich monólech del senyor Escaler, titulat *¿M caso?*

Segons se 'ns va dir, pera 'l diumenge que vé ó en lo mateix local una colla de *gats dels frares* que porta per titol *La Euskalduna*, faran una funció que n' hi haurá pera llogarhi cadiras.

FOMENT RECREATIU.—Ab numerosa concurrència tingué lloch en aquesta societat la representació de la comedia en un acte *A primera sangre* y de la sarsuela *Lo paeado... pisado*, sent abduas ben interpretados per los que hi prengueren part y finalisant la festa ab un ball de societat.

LA CATALANA.—En aquesta societat posaren en escena lo diumenje passat las duas sarsuelas *Lo general Bum Bum* y *Una Vieja*, obtenint aplausos de la concurrència los que las desempenyaren.

CASSINO ARTESÁ (Gracia).—Ab un verdader pilé va donar la funció de fi de temporada aquet cassino, posantse lo drama castellá *La Fuerza de la Conciencia* que va obtenir bon desempenyo. Hi prengueren part la senyora Rodés (P.), senyoreta Casas y senyora Boixedós y 'ls senyors Ferrer, Cabré, Camps, Villar, Garcia, Soler (J.), Vagué, Galindo, Reig, Callis, Llister, Duart y Oliveros, baix la direcció del primer, que va esser molt aplaudit desempenyant la part de D. *Antonio*, igual que 'l senyor Cabré en lo paper de *Carlos*. S' acabá tan variada funció ab un lluhit ball de societat.

Doném lo més coral aplauso al director de la companyia don Frederich Ferrán per haver triat en lo curs de la temporada tantas obras purament de nostra Catalunya. Y desitjem que la proxima (en que hi funcionarà la mateixa companyia) tingué 'l mateix acert.

Per de prompte, en la que inauguració tindrà lloch la nit día 6 de Mars, ja 's posará en escena la divertida comedia *Lo Plet d' en Baldomero*.—R. T.

SALÓ DE DESCANS

Prouimament comonsarén la publicació d' alguns apuntes inédits que tenim pera formar «Un ensaig de Diccioniari del Teatro Catalá,» en lo qual per ordre alfabétich anirán anotant, tot los artistas y escriptors morts ó retirats á la vida privada que prengueren part en lo renaivament del nostre Teatro regional y que l' han continuat despres.

Tothom compendrà la gran utilitat d' aquet treball, dificilissim per la gran investigació que requereix, y esperém véurens afudats ab los datos que se 'ns vulgan proporcionar y que anticipadament agraphim.

** Lo primer actor y director D. Vicens Miquel, ha format una doble companyia pera actuar en los teatros de San Feliu de Guixols, La Bisbal, Palamós y Palagrugell durant da temporada de Quaresma, D' ella forman part, entre altres las Sras. Virginia Perez, Miquel de Más, Srtas. Castillo y Cabello 'ls senyors Borralleras, Millá, Garcia, Gimenez, Periu, Vilas Martinez y Gonzalez.

Alternant ab repertori castellá, representarà també obres del catalá modern, com son *Punts y comas*, *La tunda*, *Morirse per una estona*, *Un home de palla* y *Vermouth mtrimonial*, aquesta de nostre director.

** En lo Teatro del Ateneo Ygualadí, continúa ab éxit creixent, la representació d' escullidas obras, per la companyia que dirigeix lo conegut primer actor don Sebastiá Perelló, veyentse molt aplaudits los actors Srs. Serrallara y Valero y la primera actriu senyora Salvador,

** Segons veus, está pròxima á formarse una companyia de artistas catalans, ab l' objecte de verificar una *tournee* artistica, per lo Centro y Sud-América, Tenim entés que d' ella formarán part lo primer actor y director D. Artur Buxens y la seva simpática esposa donya Irene Pavia.

** Sense que poguém assegurarho y no responent de la veracitat de la noticia, tenim indices de que per qüestions de *puntillo*, en breu deixarà de formar part en la companyia que actua en lo teatro Rómica un aplaudit actor, que fá ja anys treballa en dit col·lisseu....

** La companyia que actúa en lo teatre Calvo Vico, baix la direcció del primer actor D. Emili Arolas, ha posat en estudi una comedia en 1 acte titulada *¡Contrabando!* original y en vers del jove D. Anton Saltiveri,

** *Aucells de jardí.*—Hem rebut ab molt gust una comedia catalana aixis titulada, que 'ls autors senyors Asmarats y Alonso, han fet imprimir y 's ven á dos ralets.

Aucells de jardí siguié extrenada ab extraordinari éxit en lo Teatro Calvo-Vico, la nit del 8 de Desembre del any passat.

Donem las gracias als autors per la séva amabilitat.

•• Agrahim à D. Anton Saltiveri l' atenció qu' ha tingut enviantnos las dos pessas *Tres que n' fan quatre* y *Un mort ressusitat* qu' ha publicat.—També quedam reconeguts á Joaquim Gomez per son regalo de la comedia *Estómagos vacios*. Igualment donem las gracias à D. Joseph Martrus, autor del bonich monólech *Lo cassador* qu' ha estat representat ab aplauso en lo teatro de Manresa.

•• La nostra paisana la Srta. D.ª Adela Gasull, després de cantao en lo teatro S. Carlos, de Lisboa, ha sigut contratada per la empresa del teatro Real de Madrid.

•• Han acabat sus compromisos en Palma de Mallorca los artistas catalans d' ópera Srta. Fàbregas y Srs. Mestre y Faff.

•• Han arribat de Valencia l' eminent mestre senyor Goulo y l' aplaudit barítono Sr. Laban.

Certamen teatral catalanista

Composicions rebudas en Secretaria:

N.º 18 LA TRIPLE ALIANSA, ó LO CAMÍ DE PRESID, comedia en tres actes, original y en vers.—Lema: *¿Será digne d'entrar en lo temple de Talia lo lo neófit que demana kumil alberch?*

La candidatura proposada per l'autor pera formar part de Jurat, es la següent,

D. Frederich Soler.

D. Conrat Roure.

D. Joaquim Riera y Bertran.

D. Joseph Roca y Roca.

D. Joseph María Arnau.

Fet l'escrutini de las candidaturas, lo resultat es:

D. Frederich Soler, 9 vots.—D. Conrat Roure, 8.—D. Joaquim Riera y Bertran, 7.—D. Joseph M. Arnau, 5.—D. Francesch Ubach y Ninyeta, 4.—D. Angel Guimerá, 4.—D. Josehp Roca y Roca, 4.—Don A. Guasch Tombas, 3.—D. Apeles Mestres, 3.—Don Joseph Pin y Soler, 2; havent obtingut ademés un vot cada hu dels senyors següents. Miquel y Badia, Guibernau, Sardá, Ayné, Escriu, Millá, Ferrer y Cordina. Bonaplata, Soler (Isle), Brú, Picó y Fignerola Aldrofeu.

Quedan, per consegüent, nombrats, D. Frederich Soler, D. Conrat Roure y D. Joaquim Riera y Bertran, que junt ab dos senyors representants de la premsa, ab los directors de escena que designarán las empresas y ademés al D. Mariano Escriu y D. Benvingut Rimó de nostra Redacció, constituirán lo Jurat que s' reunirá lo próxim dillues 7 del current ab arreglo á las bases de convocatoria.

Barcelona 3 de Mars de 1891.—Per la Redacció, lo Secretari, JOAN PERILLÓ y ORTEGA.

CAVILACIONS

Gonversa.

- ¿Sabs quantas n' hi ha? Que te 'n vasis.
- La rabia t' mata.
- Los nervis me matan.
- Oh, es diferent, donchs.
- ¿No que no! Ja la cerch
- Si qu' amich. Allavoras vésten tu á la. ...
- Hont vos?
- ¡Ah! no ho sabs? A fe que tu y yo ho hem dit, y no siguis lo qu' hem dit ja mes d' un cop.

SÉIMON DEL SOL,

LOGOGRIFO NUMER CH

1	2	3	4	5	6	7	—Nació.
	6	4	5	3	3	7	—Art militar.
		2	3	4	6	7	—Insecte.
			2	3	6	7	—Instrument
				7	3	7	—Adverbi de temps.
					3	5	—Nota musical
						2	—Vocal

A. XALABARDER Y S.

GEROGLIFICH

Lo fan

E S

e ch he

N Ponent A

X C + 10 C

Eva r $\frac{1}{5}$ ké

A. RUMIAR.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horizontal, consonant; 2.ª, peix; 3.ª, s troba en la taula del pagés; 4.ª, poeta célebre; 5.ª, corda de guitarra; 6.ª, objecte de cuina; 7.ª, vocal.

F. ALLIM.

TRENCA-CLOSCAS

RAMON GRASSES

Boquería, setse

BARCELONA

Formar ab las lletras d' aquesta direcció, lo nom de quatre pobles de Catalunya.

PEP GALLEDA.

Colucions á las cavilacions del número 67

Trenca-closcas.—*Lo plor de la madrastra.*

Geroglífich.—*Per setrills los vidriés.*

Las fan endevinar los Srs. A. Xalabarder, P. Guarro Elias, P. Sala, J. Serra Vilas, C. Barrera, Arturo Mas, F. M. C., M. Gaspar y X. Juliá Santacreu, J. Nofirg, Japet del Orga, Geroni Xarrapeta, Noy Ros, Guenyo de la teya, F. Ramil, Bernal Llopis Llapis Llipis, J. Sor, Pau Paret, Oscar Weit Sotero Furor y A. R. Snipmac, que si envian endevinadas las de aquet número, guanyarán com apremi una butaca y entrada per assistir á la representació del ball *Excelsior*.

CORRESPONDENCIA

E. Roig: massa fácil, Balleescá esta servit.—P. Sala y A. Xalabander: massa senzill.—Lloferg: alguna ja la posarem.—A. Ribas y C. Barrera: id. id.—J. Monés: rebut l' import.—Japet del Orga: ja no 'ns recordábam de vosté; ja l' complaurem, home.—F. M. C.: bueno, ja ho farem.—Jaumet d' Altafulla: no van los versos.—M. Gaspar: gracias de la felicitació.—V. Jaumot: podem dirli: be, Jaumot; joves entusiastas com vosté comenen Dos Oru Aru Jo: *setrills* no son setrilleras; ha errat d' un punt.—Joseph M. Feliu: ja ho publicarem.—Pep Galleda: gracias,

PUJOL Y SOLÉ, IMPRESORES, TALLERS, 45

LO TEATRO CATALÀ

PERIÒDICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

◆◆◆◆◆ TELÓ DE ANUNCIS ◆◆◆◆◆

ADVERTENCIA

Consérvinse aquestas cubertas, porque presentantlas quant se dirá, se obtindrán ab ellas regalos que s' anunciarán oportunament.

LO TEATRO CATALÀ

SURT PUNTUALMENT CADA DIJOUS, VENENTSE EN LOS PRINCIPALS KIOSKOS Y EN TEATROS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. una pesseta trimestre.
Fora. 1'50 » »

ULTRAMAR

Semestre. 7 pessetas.
Un any. 12 » »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. 10 céntims.
Id. atrassat. 15 » »

PREUS D' ANUNCIS PER CADA INSERCIÓ

1.ª plana . . 10 anuncis en total, á 2 ptas. un
2.ª y 3.ª pla. 12 » » á 1 » »
4.ª plana. . 12 » » á 1'50 » »
PER UN TRIMESTRE Ó MÉS, HI HA REBAIXA

Punts de suscripció y d' admissió d' anuncis:

En la Administració, (Diputació, 125, 2.º 3.ª)
y Arxiu central lirich-dramátich
UNIÓ, 5, 3.er, 2.^a

TRENCADURAS

Se curan aviat y radicalment ab lo Braguer mecánich regulador inventat per l' especialista Sr. Palau. Recomanat per tots los metjes eminents y premiat en la última Exposició de Barcelona. Té concedit Real privilegi. Carrer Ample, 12 y 14, al costat de la Iglesia de la Mercé.

Consultori ortopédich de 8 á 1 y de 3 á 8

PAPER DE FUMAR

PLANAS

— MARCA REGISTRADA —

DEPÓSIT, UNIÓ, 2. — BARCELONA

ARXIU LIRICH-DRAMÁTICH
DE

Bonnin germans

Copisteria de vers y música

Servey á tots los punts d' Espanya

PREUS ECONÓMICHS

Carrer del Vidre, número 2, pis 4.^{rt}
— tocant al de Fernando VII —

BARCELONA

Despaig cada dia, fins á las 9 del vespre

◆ CONTRACTAS PERA ARTISTAS ◆

◆◆◆ AGENCIA DE TEATROS ◆◆◆

Cafés, Colmados y Ultramarinos

— ANIS NEGRITA —

Superior á tots los coneguts, per sas qualitats digestivas y esmerada fabricació
J. FORNÉS, GERMANS — DESPAIG, carrer de San PAU, 77

Lo remey mes innocent y que cura mes prompte y radicalment la **BLANHORRAGIA** y demés **FLUJOS** de las vias urinarias, es lo **SANDALO PIZÁ.**

— 13 ANYS DE ÉXIT —
Unich aprobat y recomanat per las Reals Academias de Medicina de Barcelona y de Mallorca, corporacions científicas y renombrats práctichs que cada dia lo proscriuhen reconeixentli ventatjos sobre tots los remeys semblants.—Frasco, 14 rals

Farmacia del Dr. Pizá, Plassa del Pi, 6, Barcelona y principals de Espanya.

Perrucas y Postissos de tota classe

PERA TEATROS

GRAN SALÓ

— pera afeitar, tallar y rissar cabells —
PERRUQUERIA DE

VICENS GARCIA

Conde del Asalto, 6, pral.—Casa establerta desde 1ª any 1840

ESPECIALITAT EN PERRUCAS DE DISFRESSAS

PIANOS Y ARMONIUMS

— MASERAS Y FILL —

PROVEEDORS DE LA REAL CASA

Premiats en varis certámens nacionals y extranjers

Ventas al comptat y á plassos.—Cambis

— MAGATZEN-EXPOSICIÓ —

Riera del Pi, 10 y 12

BARCELONA

CONSERVATORI DE MÚSICA

dirigit per lo professor

D. EUSSEBI BOSCH

Carrer Major, 33, 1.er

— GRACIA —

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló pera afeitar, tallar y rissar lo cabell,

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSURTIT DE PERRUCAS

y tota classe de postissos per' artistas de teatro

Boters, 8, entressuelo

MAQUINETAS PERA FER MITJA

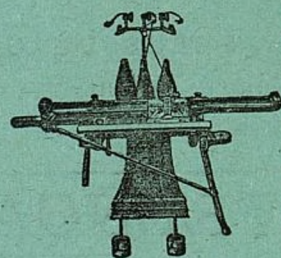
— Las mellors del món —

S' hi fan mitjas, mitjons, camisetes de punt d' agulla igual que á la má, comensadas y acabadas á la mateixa máquina, proporcionant la mellor manera de guanyarse la vida á casa.

Se ven á plassos y al contat.—Expornació á qualsevol població.

L' ensenya de franch á treballarhi

N. AGUSTÍ MANYOSA, Archs Junqueras, 4, 1.er

CONCORDIA

Aparatos
pera pender
dut-xas.

SANTASUSANA

Máquinas
de cusir,
máquinas
de fer mitja

— PREUS SENS COMPETENCIA —

Taller pera adobar tota classe de máquinas

Se ven á plassos y al comptat

Carrer del Carme, 33.—BARCELONA

FOCHS ARTIFICIALS

DE

ERASME PASCUAL

Torrent de la Olla, núm. 6

— GRACIA —

**GRAN TALLER
DE ATRÉS PERA TEATROS**

DE

EUSSEBI VIDAL

Ornamentació de totes classes

Maniquís pera sastres y modistas

— OBJECTES DE CARTRÓ-PEDRA —

Unich y exclusiu en sa classe en tot Espanya

Ronda de Sant Pau, núm. 48

BARCELONA